

Bořecký Břetislav: Dotyková hlídka zlodějů.

Veškeren náš veřejný tisk jest přeplněn zprávami, upozorňujícími veřejnost na spáchané zločiny různého druhu. Sledujeme-li tyto zprávy i skutečné události v našem obvodě, vidíme, jak zločinci se stávají stále bystřejšími při svém počínání. K tomuto vede jejich několikaletá praxe, která z nich dělá odborníky prvního řádu. Ze statistiky zločinů vidíme, že velká část trestných činů je spáchána jedněmi a týmiž zločinci, anebo jejich odchovanci, kteří zpravidla vábnými výkazy starších, vyškolených zločinců byli zlákáni. Inspirátorem každé vzniklé tlupy zlodějské bývá skoro vždy jedinec, řemeslný zloděj (vůdce), který si své lidi vybírá podle svých zkušeností; z těchto pomocníků se stávají takto noví odborníci. Řemeslný zloděj krade proto, poněvadž mu zločinecké řemeslo skýtá zábavu a lehký život a stává se stále ostražitějším, aby přelstil bezpečnostní orgány.

Při jedné příležitosti, poznal jsem také obezřetnost takového starého kriminálního. V noci při služební obchůzce na periferii velkoměsta, kde jsou ulice jen skromně osvětleny, zvykl jsem si pozorovati své okolí někde z krytu, aneb stínu. tehdy stoupl jsem si na břehu řeky mezi dvě prodejní budky postavené u mostu. Naslouchal jsem v nočním tichu šumění nedařlékého padání vod se stavidla, což mne jaksi uspávalo. Pojednou byl jsem vyrušen praskotem písku pod blížícími se tichými a pomalými

kroky. Opatrně jsem vystrčil hlavu mezi bouřkami, a kryt temnotou, viděl jsem, že se blíží ke mně dvě ženy, které nesou v rukou aktovky. Na blízké věži udeřily hodiny právě druhou a mně blýskla hlavou myšlenka: Proč ty dvě se tak pomalu loudají a stále se ohlížejí; zde v tak pozdní hodinu noční není žádných podniků, které by tak pozdě do noci pracovaly. Sundal jsem tedy z hlavy přilbu, která jest v takovém případě velmi nepraktickou pro noční službu, protože její kování se velmi leskne a i při matném světle je z velké dálky dobře viditelná, a pozoroval jsem ony dvě neznámé, které se mezitím ke mně přiblížily již jen na několik kroků. Již chtěl jsem vystoupiti ze svého úkrytu, když tu na vzdálenost asi 100 kroků, na rohu ohrady tam se nacházejícího dřevařského skladu, kde se cesta lomila, zahlédl jsem někoho vyhlédnouti a opět se ukrýti. Uvažoval jsem, že ten, kdo se ukrývá za rohem ohrady, bude míti k tomu jistě nějaký vážný a nekalý důvod a také snad vztah k těm dvěma ženám, které jsem právě pozoroval a které měšly kolem mne právě projíti. Zmocnilo se mne takové rozčilení, které se zmocňuje každého vášnivého lovce, když vidí z dálky blížiti se zvěř, jež má býti jeho úlovkem.

Vmáčkl jsem se ihned zpět do svého krytu a nechal jsem obě ženy projíti kolem, aniž bych byl jimi zpozorován. Nyní čekal jsem napatě, co se bude dále dít. Jakmile ženy zašly,

asi 30 kroků na most, zamávala jedna z nich aktovkou; po tomto znamení objevili se na rohu ohrady dva muži, z nichž každý nesl na rameně naplněný bílý pytel. Jelikož v těchto místech je cesta v noci pustá, připravil jsem si pistoli a s největším napětím jsem očekával příchod mužů. Jakmile se přiblížili ke mně na několik kroků, vystoupil jsem ze svého úkrytu. Každého odvážného a neohroženého člověka, zvyklého i na různá překvapení by jistě mé nenačalé objevení ohromilo, avšak v tomto případě tomu tak nebylo. Jeden z chlapů sice zůstal státi, jako do země zaražen, ale druhý, ve kterém jsem ihned poznal známého zloděje L., pustil pytel na zem a dal se na útěk. Zastavil se teprve tehdy, když se po mém vyzvání ohlédl a viděl na sebe namířenou moji pistoli a slyšel mé zvolání „stůj nebo střelím“. Oba pak na vyzvání mne klidně následovali na strážnici. Když jsme však přicházeli na most, L. se mně vytrhl, přehoupl se přes zábradlí mostu a skočil do suchého řečiště s výše asi 4 m a zmizel ve tmě. Podržel jsem toho druhého, kterého nazvu třeba D. a předvedl jsem ho na strážnici. Tam teprve jsem zjistil, že se vloupali do obchodu

s potravinami a odcizili za několik stovek delic katesních lahůdek. Do obchodu probourali zeď a jako pomocnic použili svých milenek. Když pak se vraceli s lupem, poslali napřed své milenky, jako nepřítel vysílá dotykové hlídky, aby vyzvěděli, jaká je situace; ženy, když nebezpečí hrozilo, daly jim znamení k pokračování v cestě.

Obě milenky byly ještě téže noci zatčeny a ani L. netěšil se dlouho svobodě, neboť byl strážní bezpečnosti také druhého dne zatčen, zrovna když se chystal obhlédnouti svůj byt a zjistiti, zda není strážěn.

Hlavním původcem krádeže byl L., který je zkušený zločinec, několikrát již trestaný. Nejprve zasvětil do svého řemesla svoji milenku a pak líčením velkých úspěchů získal i D. a jeho milenku, kteří se zúčastnili krádeže vloupáním a trestného činu vůbec teprve po prvé. Takový L. a mnoho jiných, jsou nenapravitelní zločinci a budou šířiti nákazu dále, pokud budou na svobodě; i kdyby jim někdo dal příležitost k čestnému výdělku, nikdy pracovati nebudou.